

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
o cor. $\frac{1}{4}$, 4-50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
o an 12 cor. $\frac{1}{4}$, an
o coroane.

Unitatea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.Tot ce privește foaie
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
stratiunea „Unității”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marți, Joi și Sâmbătă.

Invalizii români.

Au sosit în zilele acestea transporturi de invalizi, reîntorși din Siberia prin Suedia, și — după cât aflăm — între eroii înapoiți se află și câteva sute de invalizi români, în Budapesta.

Am cetit în ziare, cu câtă paradă au fost întimpinați acești schilavi, pe pământul neutral al Scandinaviei, și cum au fost sărbătoriți, după-ce au atins pământul Germaniei și al patriei noastre. Covoară de flori li s'au așternut în cale; decorații strălucitoare împodobiau pieptul lor de eroi.

După primirea aceasta vrednică, a început opera de ajutorare a acestor schilavi, cari trebuie să trăiască și așa cum sunt, îndeplinind un rol folositor în viață, câștigându-și pâinea de toate zilele, cu munca lor. Au fost distribuiți la diferite ateliere, aplicându-i la diferite branșe industriale, după cum îl iertau puterile pe fiecare.

E o mare operă de dublă binefacere, îngrijirea și ocrotirea acestor nenorociți eroi. Întăiu ei trăiesc și pentru mai departe ca factori activi ai societății, — fără a fi necesități să trăiască spre greutatea altora —; al doilea, ei dobândesc încrederea în propriile lor puteri, văzând că pot să trăiască și de aci înainte din hărnicia lor, deși fatalitatea războiului i-a redus la rolul de orbi, ciungi și schilavi.

* * *

In afară însă de datoria, ce și-o îndeplinește statul față de toți invalizii fără nici o deosebire, mai e una foarte mare de îndeplinit din partea noastră.

Ca Români, avem îndatoriri speciale față de invalizii noștri, cari, în afară de traiul de pe o zi pe alta, au lipsă și de mângâiere și hrană sufletească.

Ceea-ce au făcut alte neamuri pentru invalizii lor, suntem datori să facem și noi pentru ai noștri, desfășurând pe o scară cât de extinsă opera de ajutorare și mângâiere, cu care datorim acestor viteji, ajunși a fi avizați la sprijinul nostru.

Vom avea, în curând, datele exacte relative la numărul acestor răniți și opera de ajutorare, se va porni — sperăm — cât mai în grabă.

Biserica noastră va avea — fără îndoială — rolul conducător în aceasta acțiune umanitară, iar Reuniunile femeilor noastre își vor întinde mâna, să ducă la îndeplinire aceasta operă a inimelor nobile și simțitoare.

Se vor colecta cărți de rugăciuni, ziare și tot soiul de lectură instructivă și distractivă; se vor aduna bani și cadouri, pentru a-se ușora suferințele acestor nenorociți.

Suferințele ce le-au îndurat pentru patrie și pentru viitorul mai fericit al neamului nostru formează un titlu de îndreptățire la toată recunoștința și marimimă noastră.

Vom mai reveni asupra acestei teme, în coloanele noastre, și vom insista cu toată căldura, pentru o propagandă cât mai extinsă în aceasta direcție.

Rândurile aceste sunt a se considera numai ca un „cuvânt înainte”, pentru opera umanitară, ce ni-se impune tuturor!

Ioan M. Moldovanu.

(1833—1915.)

— Notițe biografice. —

De Dr. Ioan Rațiu.

(Continuare.)

După moartea marelui mitropolit Dr. Ioan Vancea, în ședința capitulară dela 4 August 1892 a fost ales vicar capitular. În această calitate a gu-

vernât arhidieceza până la instalarea actualului Mitropolit (26 Maiu 1895). Și cărmuirea sa a fost bună și înțeleaptă, și pe urma ei au răsărit multe lucruri frumoase, pe cari nu le-am putea spune, decât numai între marginile unor mari digresiuni, ce nu pot încăpea în cadrele acestor rânduri grăbite. Amintim din vremea aceasta numai o creațiune monumentală: aripa cea nouă a gimnazului, ridicată din fondurile arhidiecezane, menite pentru instrucțiune, și din colecte publice, cari în mare parte prin legăturile sale întinse au succes așa de repede și în chip mulțumitor, încât dela 1893, când s'a inițiat chestiunea amplificării, și până în seara anului 1915 era gata gimnazul nou, cu opt sale de propuneri spacioase și luminoase, potrivite cerințelor pedagogiei moderne, și la începutul anului scol. 1895/6 s'a putut lua în folosință. Prin stăruințele sale înțelepte astfel s'a delăturat o lipsă adânc simțită în viața gimnazului, căci clădirea veche numai putea cuprinde școlarii numărâși, cari an de an se îndesuiau tot mai mulți aci la învățătură. Și dacă vor fi fost mulți la început, cari n'au îndrăznit să pună mari nădejdi întru realizarea acestui plan mareș, I. M. Moldovanu a dovedit, că cu bună chibzuială și cu energie toate se pot face, și din sărăcia și jertfa neamului!

Nu-i nevoie să spunem multe despre vrednicia și înțelepciunea vicarului capitular. Arhiva mitropolitană va fi în toate vremile mărturie de coroană, că sub el arhidieceza a progresat și clerul a fost mulțumit cu ocărmuirea sa prudentă. Ajunge să evocăm tributul de recunoștință, ce-i aduse clerul românesc în sinodul electoral dela 16 Aprilie 1893, când l-a onorat cu destule voturi, ca să poată intra în ternarul candidaților la scaunul de mitropolit, alături de Episcopul Lugojului Dr. Victor Mihályi și de protopopul Sibiului Ioan V. Rusu.

E cunoscută ținuta sa demnă după candidare: nu s'a legătuț, și n'a făcut promisiuni, cari nu puteau fi în consonanță cu binele bisericii și cu trecutul său fără meteahnă. A rămas și acum asemenea șie-și.

Chemat la Budapesta, la ispitire, ministrul cultelor contele Csáky Albin îi puse întrebarea: »Pe care dintre candidați l-ar primi mai bucuros Românii?«

El răspunse: »Excelență, Maiestatea Sa are trei candidați, dintre cari poate alege, și pe oricare îl va denumi, biserica îl va primi cu mulțumită.«

Atunci contele Csáky făcù aluzie, că poate nici unul din cei trei să nu fie denumit, ci un al patrulea, — înțelegea pe Episcopul dela Gherla, Dr. Ioan Szabó, omul guvernului, care la alegere căpătase 20 de voturi, dar nu intrase în ternar. Moldovanu răspunse: »Dacă nici unul din acești trei nu va fi numit, atunci altul nici nu va primi cheia Bisericii dela Capitlu.«

Nici când, nimic nu l-a putut abate dela cărarea largă, pe care a străbătut-o dela anii 1860 înainte și dela ținta veșnic luminătoare a vieții sale, care a fost și a rămas în toate pozițiile sale: legea și neamul românesc. Pentru aceea nu l-a durut, că n'a ajuns Mitropolitul Românilor.

S'a mulțumit și pe mai departe a fi tot cel vechiu: muncitor neobosit

și sfătuitor credincios arhiereului său, care nici n'a uitat vrednicia lui, precum vom vedea din cele următoare.

Esc. Sa Părintele Mitropolit Dr. Victor Mihályi, îndată după instalarea sa, având în vedere stima și încrederea, de care I. M. Moldovanu cu drept cuvânt se bucură înaintea clerului arhidiecezan; considerând înțelepciunea și zelul, cu care a condus arhidieceza în calitate de vicar capitular pe vremea vacanței scaunului mitropolitan; și în sfârșit aprețind știința și virtuțile, cu cari a fost înzestrat: prin decretul dela 27 Maiu 1895 Nr. 2035 l-a numit și constituit vicar general arhiepiscopesc, care să-l poată substitui în caz de lipsă în guvernarea arhidiecezei. Cum s'a validat I. M. Moldovanu în această înaltă poziție bisericească, o știu toți aceia, cari au fost aproape, și au lucrat împreună cu el până în anii din urmă. Și au experiat mulți și din clerul din afară înțelepciunea, dreptatea și nobleța lui în toate cauzele lor tratate în sfera de activitate a distinsului vicar general. Nime nu va putea tăgădui, că a cunoscut cu desăvârșire, a pătruns și a decis cu prudență rară și cumpănă dreaptă toate cauzele judiciare, disciplinare și criminale de competența consistorului arhidiecezan, precum și cauzele apelate din diecezele sufragane, concrezute lui, și nu exagerăm, când spunem, că în biserica românească

poate niciodată nu s'a delegat puterea arhierească mai nimerit decât lui I. M. Moldovanu.

Insuș Esc. Sa Păr. Mitropolit, a mărturisit, unde a trebuit, că »i-au fost foarte de mare folos întru administrațiunea diecezei serviciile, cari-le-a prestat cu sful și cu osteneala, ca vicar general arhiepiscopesc¹⁾, iar când s'a simțit lipsa, a împărțit cu el și mai mult sarcina puterii, chiar prezidiul consistorului.

(Va urma).

Deschiderea Camerei ungare.

— După o pauză de câteva luni, Camera ungară s'a intrunit din nou în 30 Nov. În galerii se observă mulți deputați în uniformă, cari au luat parte la războiu. La ora 11, președintele Camerei, Paul Beöthy deschide ședința și după cetirea rescriptului regal, prin care se convoacă parlamentul ungar, rostește următoarele cuvinte de deschidere: A doua întrunire de războiu a Camerei ungare, a avut loc într-o situație gravă. Partea cea mai mare din Galiția era în posesiunea rușilor. Inimicul a pătruns în câteva comitate din Ungaria, iar după zădărnicele ofenzive pentru eliberarea Przemyslului am fost nevoiți să ne retragem frontul pe culmile Carpaților. În aceasta situație deficilă noi nu am renunțat de optimismul nostru. Având credință tare în cauza noastră dreaptă și în forțele armatei noastre am continuat lupta și iată că acum inimicul a

¹⁾ Cf. Discursul Mitropolitului, la numirea lui I. M. Moldovanu de Prelat papal, în *Unirea* din 1901, Nr. 15.

FOIȚA.

SEARA.

Soarele trudit apune
Dup'al zilei grele munci,
Luna veselă privește
Peste văi și peste lunci...

Murmurul plăcut al văii,
Să întinde ca un șopot
Spre căsuța depărtată,
De al lumii răs și șgomot...

Un glas blând și lungi suspine
Umplu trista încăpere,
Fluturând prin umbra seacă
Și isbindu-să 'n unghere...

Glasul blând e glasul mamei
Ce-și adoarme copilășii
Unul slab de chinul foamei
Altul învălit în fașii...!

Subt icoana Maicei sfinte
I-și tremură mica pară,
Stăpânind în întunerec,
O luminișă de ceară...

În sfârșit adorm copii,
Legănați de glasul tainic,
Și suspinul li-să frânge
În respirul scurt și grabnic...

Iar lumina 'n cet i-și stânge
Sfârșind sfârșita pară
Și 'ntunerecul să 'ninge
Cu privirea lui bizară...

Numai mama stă de pază
În tăcerea liniștită,
Cu gândul la ce-l departe
Și cu inima cernită...

Iar afară vântul cântă,
Obosit un imn funebru
Ce să pierde singuratic,
În nemărginitul negru...

Sabin.

Mâna aspră.

De F. X. Wetzel.

Trad. de N. Dumbrăveanu.

(Continuare.)

Intr'o zi preotul unei comune trecea pe lângă un edificiu, la care lucra un maur. Preotul îl salută prietenește. Maurul însă murmură încetinel: »De popi îi bine, că ei pot să se tot plimbe«. Auzind preotul aceste cuvinte, stă locului și zice: »Iubite prietino! Dacă Dta mă vei însoți numai câteva ore, eu îți voi plăti, pe fiecare oră, 2 fr. — Unde mergi Dta?« întrebă maurul? — La un bolnav, a cărui trup de doi ani e acoperit de bube grețoase«. — »Și apoi?« — »Apoi, voi cerceta pe un tinăr, care suferă de vârsat

negru«. — »După aceea?« — »După aceea voi merge la o biată femeie, care e sguduită de friguri nervoase.« — »Și de aici?« — »De aici, cam pe la 4¹/₂ voi pleca în scaunul spovedaniei, unde voi sta până către 10 ceasuri«. Maurul s'a îndestulit cu atât. Din anii copilăriei avea o deosebită înfiorare față de bube și frigurile nervoase, iar scaunul spovedaniei îi așternea în suflet neplăcere. Astfel nu mai doria să audă de frumoasa vieată a »dlui părinte«, ci cu strguintă și-a văzut de lucru, trăgându-l un cântec de joc. Un preot din Dublin a fost chemat odată la un bolnav, care zăcea pe podelele unei crișme. Era o noapte viforoasă și întunecoasă. Îndată ce sosește servitorul, preotul și plecă la drum. Află pe bolnav, îl împărtașește cu cu sfintele taine și voiește să se întoarcă acasă. Crișmarul, un protestant, îl roagă, să mai poposească. Din vorbă în vorbă, deodată crișmarul zice »de vlădici și cardinali e bine. Pânăce dta străbați drumuri grele și depărtate, cardinalul Culleu se odihnește în căminul său cald, și mai trage câte-o dușcă«. »Ai o părere greșită despre cardinal« răspunse preotul. »Pentru-ce?« — Pentru-că e cu totul altfel de om«. — »De unde ști dta?« — »Din izvor sigur. Ști cu cine vorbești?« — »Cu cine?« — »Cu cardinalul Culleu«. — »Cu cardinalul Culleu« repetă încurcat cârciumarul. »Iertați-mă Eminență! M'aș putea îngriji de o trăsură?« »Ba« răspunse cardinalul auzind »cum am venit m'oi și

fost silit să se retragă de pe teritoriul nostru și armatele noastre înaintează cucerind mereu teren din țările inamicilor noștri.

Președintele propune Camerei, să se adreseze Majestății Sale o depeșă omagială și una de salut fidelilor aliați: Germania, Turcia și Bulgaria.

Partidul social-democrat din Ungaria, care nu e reprezentat în parlament, a trimis un memoriu la toți deputații, prin care cer drepturi politice pentru toate popoarele din Ungaria, pentru jertfele enorme de sânge și avere, ce le-au depus aceste popoare pentru apărarea patriei.

Ministrul de honvezi, contele Hazai, a prezentat spre dezbateri de lege, prin care se chiamă pe cel mult 6 săptămâni cetățenii de 50—55 ani în interiorul Ungariei pentru lucruri, ce sunt în legătură cu războiul.

Deschiderea parlamentului român. — Duminică, s'a deschis sesiunea ordinară a parlamentului român.

Solemnitățile aranjate cu aceasta ocaziune au decurs în modul următor:

La orele 11 dim. s'a celebrat un Te-deum la Sf. Mitropolie, în prezența d-lor miniștri, senatori, deputați, Inaltei Curți de Casațiune, Inaltei Curți de Conturi, Academiei Române, Consiliului administrativ permanent, Consiliului superior de agricultură, Corpului profesoral universitar, Curților, tribunalelor, autorităților administrative și militare, primăriei capitalei și Camerei de comerț. La orele 11 jum., Inaltele Corpuri și autorități s'au întrunit în sala ședințelor Adunării.

Pornirea cortegiului regal dela Palat s'a anunțat prin 101 tunuri.

La orele 12 M. S. Regele însoțit de Principele Moștenitor, a intrat în sala ședințelor Adunării, precedat de adjutanții săi și de Curtea regală.

M. Sa Regele încunjurat de dnii miniștri a citit Mesajul de deschidere a Adunărilor legiuitoare:

„Actuala sesiune a parlamentului se deschide în mijlocul acelor griji, ca și aceea din anul trecut. Războiul, care acopere cu sânge lumea din preajma noastră, urmează cu o înverșunare crescândă. Noul state au intrat în război și au dat astfel o întindere crescândă conflictului european. Situația aceasta ne obligă și mai mult să ne unim silințele noastre pentru apărarea marilor interese ale României și să ne ridicăm cu inima și cu spiritul mai presus de orice alte griji.

În sesiunea pe care o deschid astăzi veți avea să vă ocupați cu diferite proiecte de legi și de credite, pentru a face față grelelor împrejurări de astăzi, și nu mă îndoiesc nici de înțelepciunea cu cari le veți cumpăni, nici de patriotismul cu care veți sprijini guvernul. — Sunt incredințat, că și acum ca și înainte veți împlini trebuințele scumpei noastre armate care a știut să se arate totdeauna deamănă de iubirea și încrederea țării și pe care mai mult decât ori când e bazată pozițiunea României.

Plin de încredere în viitorul scumpei noastre Românie — rog pe Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.”

Impăratul Wilhelm la Viena. — Biroul de corespondență telegrafică ungară anunță din Viena: Impăratul Wilhelm a sosit în 29 crt. la Viena. Vizita ce o face împăratul Wilhelm monarhului austro-ungar are un caracter strict intim și personal. O primire sărbătorească nu s'a făcut monarhului german în urma dorinței exprese a împăratului Wilhelm — așa că și forma ei exterioară, vizita Soveranului german are un caracter pur privat. La gara Penzing, din

vecinătatea Vienei, împăratul Wilhelm a fost întâmpinat de moștenitorul de tron, Carol Francisc Iosif, de ambasadorul german, de atașatii militari, de arhiducele Francisc Salvator și Carol Stefan.

Liga pentru întregirea României. — Nu de mult la București s'au pus bazele unei noi ligi „Liga pentru întregirea României. Având de scop să poarte luptă energică pentru împlinirea idealului național al României. Membrii noii ligi fac propaganda, amăsurat politicii tradiționale, pentru alăturarea la puterile centrale, astfel va fi dată posibilitatea de a recupa Basarabia.

„Ducând o astfel de luptă — continuă mai departe manifestul — facem politica de posibilități a adevăraților patrioți cu dor și dragoste de țara și neamul nostru, pentru a decide mai neîntârziat intrarea noastră în acțiune, pentru ca la terminarea acestui război să ne cu o Românie mărită.

Manifestul Ligei pentru întregirea României, a fost semnat de sute de semnături a celor prezenți, rămânând a se timite imediat liste de aderări, în toate orașele din provincie.

Printre cei care au semnat instituirea noii Legi, notăm pe d-nii: Al. Marghiloman, C. C. Arion, D. S. Nenițescu, Simion Mehedinti, C. Meiner, Gr. Cantacuzino, Mișu Săulescu, D. Dobrescu, M. Rachtivan, colonel Niculescu, Virgil Arion, N. Murgășianu, Marius Theodorian Carada, Andrei C. Corteanu, dr. N. Bărdescu, avocat George I. Vasiliu, dr. D. D. Niculescu, C. Dristorian, D. Barnoschi-Vasiliu, I. Bacalbașa, Nicolae Al. Ionescu, Const. Al. Ionescu (Caron), Dinu C. Arion, Gr. P. Carp, C. Stroja (Iași), avocat Andriano, dr. M. Ștefănescu-Zănoagă, I. G. Stoian, N. I. Apostolescu, C. Rădulescu (Vlașca) N. Budișteanu, M. Kogălniceanu, Papacostea, Const. Wachmann, etc. etc.

Dat fiind importanța acestei Lige, care răspunde unei vii și așteptate dorinți a adevăratului spirit ce animă opinia noastră publică, care judecă sănătos, fără patimă și ură politică, cum și însemnătatea personajilor politice care au întemeiat o atare Ligă, ducând o acțiune într-o directivă bine și temeinic definită, situația noastră politică tinde a se clarifica spre punctul așteptat.”

O notă bună. — Se confirmă știrea că guvernul român a declarat la Petrograd, că se va opune cu armele la trecerea armatelor rusești prin teritoriul nostru.

Asemenea se confirmă știrea, că s'au pus mine la Reni pentru a împiedica trecerea monitoarelor pe Dunăre.

Aceasta s'a făcut și la Turtucaia pentru oprirea monitoarelor cari ar putea veni din susul Dunării.

Războiul european.

Ultimele rapoarte ne anunță, că trupele aliate au silit trupele sârbești să se retragă în munții Albaniei, prin ce marile operațiuni strategice au luat sfârșit. Strategia depândă acum a avut de rezultat cucerirea întreg teritoriului din Sârbia nouă, — conjucțiunea trupelor noastre cu celea bulgare și libera comunicație cu imperiul otoman.

Intoarce doar sunt numai de o schioapă de loc“. După câteva zile crișmarul cercetează pe cardinal, și-l roagă să-l învețe legea catolică.

Astfel dar, oricine, de ar fi cât de mare domn, trebuie să muncească, căci legea vieții este munca. Meseriașul simplu care cu mâna sirguincioasă își conduce meseria, ca și învățatul, care până noaptea târziu petrece la masa sa de scris; negustorul ce cu primejdia vieții străbate țări depărtate spre a înființa tovărășii nouă ca și limbistul, care se căznește a descureca de pe pergamentele îngălbinite de ani, o limbă aproape opusă; plugarul, care aruncă semânța pe brazdă ca și preotul, care se îngrijește de sufletele credincioșilor, — toți trebuie să poarte pe frunțile lor sudoarea muncii. Întrebați-i pe toți; cum își câștigă pâinea, cum își împlinesc slujba? Stropii sudorilor, cari îmbrobonează frunțile lor, vor striga într'un glas: „Toți suntem fii strămoșului Adam, de aceea și noi trebuie să muncim pâinea frământată în sudorile feții noastre, și să ne împlinim slujba între dureri și amărăciuni, căci legea vieții este munca. Șiroaie de sudori curg pe fruntea muncitorului, dar îl vor umplea de daruri bogate. Da, bogată este binecuvântarea muncii. Ea înalță pe om. E adevărat, că în vremile păgâne, munca era socotită de o rușine; muncitorii stăteau pe cea mai joasă treaptă a omenirii, dar prin creștinism munca a fost nobilitată. Insuș

Hristos a fost fiul adoptiv al unui teslar; a muncit în lucrătoarea acestuia până la vârsta de 30 de ani, iar de apostoli și-a ales niște bieți meșteșugari. De aceea acum nici principii nici împărații nu se rușinează a-și folosi puterea brațelor. Veiber zice că vieța fără muncă e asemenea unui ram fără chip. Munca face pe om ajutorul lui Dumnezeu. Acesta trimite razele soarelui și ploaia binecuvântată peste plante, iar omul trebuie să sămene și cultive pământul. Astfel rodul izvorește din munca lui Dumnezeu și a omului. Dumnezeu dă talentul, mintea, cugetare, sănătatea și timpul; omul însă trebuie să cultive talentul, să folosească timpul, să muncească cu dragoste. Așadar efectul e produsul lui Dumnezeu și a omului. Da, prin muncă omul se face meșterul și stăpânul creaturilor.

Priviți bisericile pompoase din Köln și Strassburg, din Freiburg și Ulm, din Paris și Rheims; priviți biserica sf. Petru din Roma și a sf. Marcu din Veneția; priviți Coloseul din Roma și piramidele Egiptului — cine a ridicat toate aceste zidiri mărețe? Cine a cioplit pietrele cu atâta dibăcie? Omul prin munca și sirguința sa; el stăpânește și conduce natura. Omul și-a supus focul și apa, a alungat de pe pământ fulgerul și zilnic își frământă mintea cu născociri nouă. Munca slăvește așadar pe om.

(Va urma.)

Rezultatul luptelor de până acum e, că aproape jumătate din armata sârbă a ajuns în captivitatea noastră. Am capturat cantități enorme de material de război, diferite tunuri, între cari sunt și de calibru mare. Restul armatei sârbe în stare dificilă e în retragere spre Albania, Muntenegru și Grecia. Recentele rapoarte relatează, că sârbii au evacuat Prizrenul, care a fost impresurat de armatele bulgare ale lui Todorov.

Pe frontul italian de 21 zile durează puternice asalturi asupra pozițiilor dela Monte San Michele și San Martino, ceea ce arată că Italienii depun mari eforturi ca să obțină ceva succese pozitive pe frontul dela Isonzo și Görz. Trupele noastre au știut face față la toate atacurile inamicului, cari s'au prăbușit cu pierderi imense pentru agresori.

Pe frontul apusean se dau canoade de artilerie, iar pe cel rusesc n'au obvenit evenimente marcante.

Cătră abonenți!

Ne aflăm spre capetul anului și o parte foarte mare dintre abonenți nu ne-au trimis încă nici un filer.

Din restanțiile anilor trecuți avem pe afară o sumă de tot mare. Ne este și greu să o amintim. De altă parte datoriile cu editarea foii cresc în mod însemnat.

Tipografia ne strânge mereu pentru costul tiparului și băncile pentru banii împrumutați, fără ca să fim în stare să plătim nici măcar interesele după datoriile ce avem.

Rugăm deci cu tot deadinsul pe P. T. domni și frați abonenți, să iese în dreaptă socotință starea aceasta și să ne trimită prețul foii, cu carele ne datoresc.

Red. și Administrația.

Diverse.

Din cauza sfintei sărbători (Intr. în Biserică), nrul proxim al ziarului nostru va apărea Marți în 7 Decembrie la orele îndatinate.

Intru mărirea lui Dumnezeu. Subscribul îmi țin de o plăcută datorință, ca pe această cale să aduc mulțumită în numele comitetului bisericesc acelor frați români din Sântioana și alte comune, aflători de prezinte în Watertown (America de nord), cari aducându-și aminte de sf. noastră biserică, au colectat în favorul ei și au trimis frumoasa sumă de 85 coroane. Acești buni creștini sunt următorii: Ion Botârlă (pentru el, femeie și prunci 1 dolar 50 cenți); Toader Posmușan, Ion și Ionuț Șuteu Pantia, Ion Costin I. Sidor și Ion Titieni I. Simeon (câte 1 dolar); Grigore Luca, Nicolae Câmpian, Ion și Ilieana Steger, George Cotoc și Grigore Vărean (câte 50 cenți); Pavel Bogdan (30 cenți);

Petru Câmpian, Păr Flore, Grigore Urșă, Vasile Uțiă, Ion Buican, Simeon Popp, George Baci, Vasile Moruțian, Costan Colceri, Vasile Urșă, Gavrilă Hăbălău, Victor Avram, Ion Gălățan, Zaharie Hăbălău, Mihail Arcălean, Alexandru Săbăncă, Larion Tănase, Lucreția Posmușan și Pavel Câmpian (câte 25 cenți); Vasile Colceri (20 cenți); Alexandru Butta și George Tigovan (câte 15 cenți); Constantin Jeican, Ion Vermeșan și Vasile Prașu (câte 10 cenți). Bunul Dumnezeu să le primească darul și să le respătească fapta creștinească cu bogatele sale daruri!

Șieu-Sântioana, la 26 Noembrie 1915.

În numele comit. biser.:

Iuliu Pop,
președinte.

Congrua preoților din dieceza de Lugoj, pe sem. II. 1915. Escelența Sa Domnul Ministru reg. ung. al cultelor și al instrucției publice cu răsrisul din 22 Octomvrie 101139/I—1915 a asignat la dispozițiunea acestui Ordinariat suma de 75799 cor. 50 fil. ca întregire de congruă pe sem. II—1915.

Concurs. Cu terminul de 20 Decembrie se scrie concurs pentru următoarele parohii din dieceza Lugoșului: Scăiuș și Batonya, tr. p. Timișoara.

Hymen. Dl. Ion Oltean, abs. de teologie și dsoara Elisaveta Liulea, își serbează cununia în 5 Dec. c. la orele 11 și jum. în Catedrala din Blaj. — Sincere felicitări!

Constituire. Societatea de lectură a teologilor rom. gr.-cat. din Lugoj. — Conducător: Clar Dr. A. Roșca prezident; Ioan Târziu c. IV, viceprezident; Virgil Marian c. III, secretar; Virgil Muntean c. IV, cassar; Ioan Sodor c. IV, controlor; Iuliu Vaida c. III, bibliotecar; Eftimiu Pandrea c. III, vicebibliotecar; Leon Iubaș c. II și Traian Vuia c. I, notar; Nistor Armeanca c. I. — Comisia literară: Dumitru Popa c. IV, Ioan Oprinca c. III, George Țiarină c. II și George Gavriș c. I, notar; Marian Hica c. III. Conducător de cor: George Văgălău c. IV.

Jertfa profesorilor dela școlile medii. „Tanár egyessülete Közlöny“ în numărul sau din urmă publică o statistică asupra profesorilor dela școlile medii intrați sub arme. Profesori gimnaziali sunt cu totul 724. Dintre aceștia au fost decorați 56; au murit moarte de erou 63; au fost răniți 69; prizonieri 60; bolnavi 59. Dela școlile reale au intrat sub drapel 183; au fost decorați 16; au murit moarte de erou 14; răniți 27, prizonieri 17, bolnavi 11. Dintre profesorii de gimnastică îndeplinesc serviciu de arme 86 profesori dela licee și 18 dela școli reale.

Între profesorii gimnaziali chemați sub arme aflăm și pe următorii români: † Dr. Alexandru Bogdan (Brașov), Ioan Bușia (Beiuș), Aurel Ciortea (Brașov), Daniil Țăran (Érsekújvár), Mihail Drugariu (Caransebeș), Zaharie German (Lőcse), Olimpiu Ghiță (Năsăud), Simeon Gocanu (Budapesta), Isac Linți (Zalaegerszeg), Silviu Mărcus (Czegléd), † Vasile Micula (Brașov), Victor Motona (Năsăud), Sabin Murășan (Szabadka), Vasile Neguti (Brașov), Lazar Nichi (Panciova), † Dioniziu Nistor (Brașov), Teodor Opre (Kisszöben), Silviu Poșiar preot castron (Oravița), Ciprian Rus (Nyitra), Traian Suciu (Brad) și Nicolae Stoia (Chichinda mare).

Apel cătră familiile noastre fără copii. Nenorocii copilași ai răposatei Ioan D. Budrală din Jina (comitatul Sibiu, p. u. Polyan), anume Vasilie de 1½ ani, Nicolae de 7 ani, Dumitru de 11 ani și Pamfilie de 14 ani, acum în cap de iarnă, flămânzi și nap goi, cerșese din ușă în ușă. O femeie de acolo, văduvă și săracă și ea, care îi hrănește cu ce biată poate, mi-a cerut îndrumări și sprijin și ajutor pentru întreținerea și îmbrăcarea acestor nefericite și nevinovate ființe. Cum, din nenorocirea noastră, ne lipsesc Azilurile și orfelinatele și ne lipsesc și așezămintele proprii de a sări în ajutorul orfanilor noștri scăpați, urmând eseplul atât de grăitor al conlocuitorilor noștri de altă naționalitate, cari, deși au nenumărate așezăminte pentru adăpostirea celor bătuti de scarte, nu odată apelează și cu bun rezultat la familiile lipsite de copii, pentru a lua în creștere asemenea orfani, îndrănesc și eu a apela la generositatea familiilor noastre, cari n'au fericire de a avea copilași proprii: să se îndure spre acești copilași, cari le pot procura în parte mângâierea sufletească și creștinească, pe care ar avea-o dacă bunul Dumnezeu i-ar fi înzestrat cu copii.

Bunii și generoșii creștini, cari s'ar îndura să primească în creștere pe unul sau altul din acești copilași, îi rog ferbinte să binevoiască a mă încunoștiința, lucru pentru care exprim de acum cea mai înaltă și adâncă simțită recunoștință.

Sibiu, 27 Noembrie 1915.

Victor Iordășianu,
exactor arhidiecezan.

Cinema „Edison“ din Blaj, Duminică 5 ert. va reprezenta următorul program:

1. Călea înai noui susceperi din războiul mondial. 2. Sârbia declară războiu (comedie) în 2 acte. 4. Ayuți săraci (dramă) în 3 acte. În rolul principal: Ebba Thomsen și Robert Dinesen. 7. Mirele somnoros (umor.)

A apărut:

Adevăruri eterne.

Meditații, predici, conferențe, cuvântări ocazionale, de **Dr. A. Nicolescu**, secr. mitr.

Prețul unui exemplar este franco cor. 3 20. Se află dăvănz are la

Librăria sem. teol. din Blaj—Balássfalva.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:

Ioan Suciu.

Cafea ieftină de Crăciun!

Firma noastră de import F. A. DEGAN în FIUME (Postaflok nr. 163) ne avizează că a primit un transport mare de cafea, deci o vinde cu prețuri reduse. — Scrieți românește!

No. 1 Cafea Santos, aleasă și frumoasă 1 kgr. 4 80 cor
> 10 > Cuba fină, frumoasă 1 kgr. . . 5— >
> 14 > Cuba cea mai fină 1 cgr. . . 5 40 >
> 15 > Cuba mărgele aleasă 1 kgr. . . 5 40 >
> 16 > Cuba specialitate 1 kgr. . . 5 80 >
> 24 > Ceylon fină 1 kgr. 5 60 >
> 21 > lava aurie 1 kgr. 5 40 >
> 106 > >Victoria< cea mai fină mixtură
1 kgr. 5 80 >
1 kgr. Tea fină 15—20 >
5 kgr. se trimit cu posta francat și vămuit prin rambursă.

Vești din Olanda spun că se va urca prețul la cafea în mod ne mai auzit și multe calități vor lipsi. Provedeți-vă la timp pentru Crăciun, căci și așa ajunge cu întârziere.

Rugăm preoțimea noastră se recomande această firmă cu ori și ce ocaziune chiar și între străini, căci numai așa o putem scoate cu bine din criza de războiu.